

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoE/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121207257
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1121207257.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom D. XX/XX, E., zastúpený splnomocnencom: Mgr. Alexandra Para, advokátka so sídlom Gagarinova 10/A, Bratislava, proti povinnej: F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom I. J. XXXX/XX, E., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Em/3/2021-86 zo dňa 27.07.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením nariadil výkon rozhodnutia, právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P 101/2017-2453 zo dňa 16.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.01.2020 a vykonateľnosť dňa 10.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 140/2019-3534 zo dňa 19.11.2019 (výrok I.). Zároveň vyzval povinnú, aby sa dobrovoľne podrobila rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P 101/2017-2453 zo dňa 16.11.2018 v znení rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 140/2019-3534 zo dňa 19.11.2019, a to tak, aby riadne a včas pripravila maloletého na styk s oprávneným, ktorý je oprávnený stretávať sa s maloletým v rozsahu výroku VII. rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P 101/2017-2453 zo dňa 16.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 140/2019-3534 zo dňa 19.11.2019. Zároveň poučil povinnú, že v prípade dobrovoľného neplnenia súd môže uložiť povinnej pokutu do 1 000,- eur, a to aj opakovane, môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnej a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnej podľa osobitného predpisu; ak povinná začne dobrovoľne plniť, súd rozhodne, aby príslušný orgán obnovil výplatu zastavených dávok. V prípade, ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu zostanú bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční, a to tak, že odníme maloletého povinnej a postará sa o jeho odovzdanie oprávnenému (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 376 ods. 1, § 378, § 380, § 382 ods. 1, ods. 2, § 383 ods. 1, ods. 2, § 384 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 3 ods. 1, 2, 3, 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých („vyhláška“). Nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by neumožňovali styk maloletého s oprávneným (ďalej aj ako „otec“) v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu. Mal za to, že povinná (ďalej aj ako „matka“) musí maloletého na stretnutia s otcom riadne pripraviť

a povinnosťou otca je upriamiť pozornosť na využitie priestoru na budovanie vzájomných väzieb a vytvorenie programu maloletému primeraného jeho file_0.jpg

file_1.wmf

veku a tak, aby dieťa pociťovalo u neho spokojnosť, ktorá sa odzrkadlí aj pri návrate k matke. Mal dostatočne preukázané, že povinná dobrovoľne nespĺnila, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul a nezistil žiadne ospravedlniteľné dôvody brániace jej v dobrovoľnom plnení.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd výkon rozhodnutia – Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3P/101/2017 – 2453 zo dňa 16.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.01.2020 a vykonateľnosť dňa 10.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/140/2019 – 3534 zo dňa 19.11.2019, zmenil tak, že konanie o výkon rozhodnutia zastaví z dôvodu podľa § 390 písm. c) CMP, keďže výkon rozhodnutia je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, alebo alternatívne návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietne.

4. Podstatou odvolacích námietok matky bola existencia okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti (§ 377 ods. 3 CMP). Tvrdila, že styk oprávneného sa s maloletým podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.11.2018, č.k. 3P/101/2017-2453, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.01.2020 a vykonateľnosť dňa 10.12.2018, realizuje pravidelne, maloletého na styk náležite pripravuje (častokrát aj výslovne proti jeho vôli), preto nariadenie výkonu rozhodnutia právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.11.2018, č. k. 3P/101/2017-2453 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/140/2019-3534 zo dňa 19.11.2019 je absolútne nedôvodné. K dátumom 03.10.2021 označeného otcom, ako termín odkedy mala „neumožňovať“ otcovi styk s maloletým „až do 26.10.2021“ uviedla, že ide o výslovné klamstvo, pretože ešte dňa 03.10.2021 (nedeľa) maloletý strávil celý deň u otca a dňa 5.10.2021 oznámil otcovi, že k nemu nechce ísť. Otcovi sa maloletého nepodarilo na styk prehovoriť ani pod zámienkou lukratívneho programu či vecných plnení, no napriek tomu sa snažila maloletého opakovane na styk s otcom rôzne namotivovať, maloletý to kategoricky odmietal. Dňa 09.10.2021, 14.10.2021 a 19.10.2021 maloletý otcovi telefonoval s tým, že otec mu zámerne nezdvihol telefón ani sa mu neozval naspäť. Následne maloletý otcovi cez whatsapp poslal hlasovú správu, že k nemu na víkend ísť nechce. Dňa 14.10.2021 (štvrtok) sa otec dostavil do miesta jej bydliska napriek tomu, že disponoval informáciou priamo od maloletého, že k nemu ísť odôvodnene nechce, bola za otcom a zopakovala mu, že maloletý ísť na styk s ním odmieta. Otec navyše z elektronického súdneho spisu disponoval informáciou o nariadenom neodkladnom opatrení sp. zn. 7P/2/2021, ktoré si účelovo neprevzal. Dňa 15.10.2021 maloletý nešiel pre chorobu do školy, čo otec napriek danej vedomosti nasledujúce dni 15.10., 16.10. a 17.10. narúšal kľudový režim dieťaťa a nástojčivo „sa dožadoval svojich práv“ bez ohľadu na potreby dieťa. Dňa 19.10.2021 maloletý otcovi telefonoval s tým, že otec mu zámerne nezdvihol telefón ani sa mu neozval naspäť, preto cez whatsapp poslal hlasovú správu, že k nemu ísť nechce. Dňa 19.10.2021 nadobudlo vykonateľnosť uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.10.2021, č. k. 7P/2/2021-297, v zmysle ktorého mu bol s poukazom na vyjadrený názor maloletého zúžený styk na každý kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 16.00 hod do 19.00 hod. Tento styk sa následne riadne realizoval s výnimkou objektívnych dôvodov na strane maloletého (choroba). Pokiaľ otec zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie bolo následne krajským súdom zmenené zamietnutím návrhu, dala do pozornosti, že aj opakované návrhy otca na nariadenie neodkladného opatrenia (rozšírenie styku a zmenu starostlivosti) boli rovnako opakovane zamietnuté ako nedôvodné (čo však už otec neuviedol), s odkazom na potrebu vykonania riadneho dokazovania vo veci samej. Následne od obdržania zmeňujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave rozhodnutie rešpektuje a maloletého aj proti jeho vôli na styk s otcom núti. V zmysle usmernení súdov oboch inštancií iniciovala konanie vo veci samej vedené na Okresnom súde BA I pod sp. zn. 2P/13/2022, v ktorom navrhla riadne zistiť názor maloletého na rozsah stretávania s otcom. K poslednému bloku označených dátumov „zmarenia styku“ v termíne 12.05.2022 až 15.05.2022 uviedla, že od začiatku februára 2022, t. j. 4 mesiace pred daným obdobím, opakovane otca upovedomovala o plánovanom pobyte s maloletým v termíne od 09.05.2022 do 15.05.2022 v Dubaji ako darček k jeho narodeninám, žiadala ho o výber akéhokoľvek iného náhradného termínu styku. Z e-mailovej komunikácie je zrejmé, že oprávnený klame a zavádza súd o vedomosti plánovanej dovolenky v Dubaji prostredníctvom príslušníkov policajného zboru. Maloletý sa na pobyt v Dubaji s ňou veľmi tešil, na čo sa otec po vedomosti jeho nadšenia snažil sa ju „predbehnúť“ a zakúpiť si pobyt pre maloletého v Dubaji v skorší termín, čo maloletý odmietol. Absurdné konanie otca, že práve ona pôjde s maloletým do Dubaja a

nie on, vyplýva aj zo zvukového záznamu z pojednávania dňa 21.04.2022, vedeného na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 18P/115/2017. Počas ich pobytu v Dubaji dňa 10.05.2022 (v daný deň bol maloletý v starostlivosti matky) otec nahlásil nezvestnosť maloletého na Okresnom riaditeľstve PZ. Následne sa policajti s nimi skontaktovali, aby sa ubezpečili, že maloletý je na pobyte v Dubaji a je v poriadku. Uvedené otec zopakoval aj nasledujúce dni, pretože policajtom tvrdil, že „nevie kde je maloletý“, čím im zneprijemňoval pobyt v Dubaji, pretože maloletý bol počas pobytu v Dubaji v dôsledku opakovaného telefonického kontaktu s príslušníkmi PZ rozrušený, nakoľko im musel každý deň potvrdzovať, že je v poriadku a na Slovensko sa chce vrátiť až po dovolenke. Toto otcove konanie maloletého iba znechutilo a naštrbilo už i tak zdecimovaný vzťah otca s maloletým z dôvodu, že otec dieťa nerešpektuje a správa sa k nemu v porovnaní so starším súrodencom neférov a nespravodlivo. Po návrate z dovolenky otec celú vec ešte aj masívne zmedializoval a samozrejme, prezentoval ju médiám vo svoj prospech – t. j. klamlivo, účelovo a tendenčne, postoj maloletého dieťaťa úplne neopodstatnene pripisuje zámernému vplyvu rezidenčného rodiča, absolútne si pritom neprípúšťajúc ďalšie dôležité skutočnosti. Týmto spôsobom otec hrubo zjednodušuje zložité rodinné vzťahy a pripisuje ich pseudosyndrómu tzv. zavrhnutého rodiča, ktorý bol v odbornom a vedeckom svete dávno prekonaný a nahradený komplexnejším vnímaním, ktoré zdôrazňuje, že odcudzenie dieťaťa od jedného z rodičov je multidimenzionálny proces a dieťa môže mať po rozchode rodičov kontinuum možných vzťahov. Maloletý sa vyjadril, že otec jeho názor nerešpektuje, núti ho proti jeho vôli do stretávania sa s ním v rozsahu podľa rozhodnutia, čo spôsobilo negatívny postoj maloletého k otcovi. Kolízny opatrovník uviedol, že nemala úmysel nepodrobovať sa súdnym rozhodnutiam, avšak maloletý začal styk s otcom odmietať. Zároveň poukázala na to, že nie je vhodné použiť slovné spojenie ospravedlniteľné dôvody „zo strany povinnej“, pretože neplnenie rozhodnutia je vyvolané zo strany samotného maloletého dieťaťa a nie ňou. V súlade s princípmi vyjadrenými v Dohovore o právach dieťaťa je neprípustné, aby ktokoľvek vrátane povinného rodiča nútil dieťa k plneniu povinností proti jeho vôli. Tiež poukázala na nález Ústavného súdu Českej republiky z 13. októbra 2015, sp. zn. III. ÚS 3462/14. Použitie donucovacích opatrení za účelom vykonania práva oprávneného rodiča je odôvodnené iba v prípade zjavne nezákonného konania povinného rodiča alebo jeho spriaznenej osoby. Otec si myslel, že ona maloletého manipuluje, opomínajúc skutočnosť, že maloleté dieťa je subjektom, nie objektom práva. Práve tento postoj bol však impulzom na prijatie predmetnej Vyhlášky za účelom ochrany detí, na čo opakovane upozorňuje odborná i akademická právnická obec. Ani povinnosť štátnych orgánov vyplývajúca z článku 8 Dohovoru, nie je absolútna. Podľa rozhodnutí ESLP vo veci Voleský proti Českej republike zo dňa 29. júna 2004, ods. 118 a Pedovič proti Českej republike zo dňa 18. júla 2006, ods. 109, najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Poukázala na článok 8 Dohovoru ESLP, ktorý konštatoval, že v žiadnom prípade neoprávňuje rodiča, aby žiadal prijatie takých opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa (napr. K. proti Českej republike zo dňa 18. júla 2006, ods. 96). Podľa ESLP dokonca použitie donucovacích prostriedkov voči dieťaťu, ktoré uloženú povinnosť absolútne odmieta, považuje za kontraproduktívne a upozorňuje, že práve toto môže mať za následok úplnú degradáciu vzťahov medzi dieťaťom a neempatickým rodičom (napr. proti Českej republike zo dňa 28. marca 2006). V neposlednom rade, ESLP v judikatúre akcentuje na povinnosť štátu chrániť rodinné vzťahy a ich subjekty a povinnosť vytvoriť penzum takých prostriedkov, ktoré v prípade potreby ochrany takýchto záujmov reflektujú primeraným spôsobom legitímne ciele s rešpektovaním základných zásad autonómie vôle subjektov súkromnoprávných vzťahov. Spoluautorke rekonštruovaného procesného kódexu CMP, doc. JUDr. Romana Smyčková, PhD. a doc. JUDr. Alexandra Löwy, PhD., na vyššie uvedené inštitúty a ich aplikáciu upozorňujú v rámci riešenia vedeckého projektu VEGA č. 1/0703/17 pod názvom „Efektivita výkonu rozhodnutia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých po rekonštrukcii civilného procesu“ na strane 20 – 21 publikácie, pričom zdôrazňujú, že využitie ustanovenia § 390 písm. c) CMP odôvodňuje zmena skutkových okolností, na základe ktorej by nebolo v súlade s ochranou verejného záujmu, ktorý je v danom prípade reprezentovaný najlepším záujmom dieťaťa, aby sa výkon rozhodnutia vôbec realizoval. V nadväznosti na uvedené mimoriadne opatrenie by mal následne súd začať ex officio konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, resp. iné konanie, ktorým vzťahy v rodine autoritatívne upraví. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/558/2012 z 17.01.2013. Je vylúčené, aby ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu povinností všetkými prostriedkami. Sankčné pôsobenie súdu potom v situáciách striktného negatívneho postoja zo strany dieťaťa nemá skutočný objekt, teda vôľou ovplyvniteľné ľudské správanie, na ktoré by mohlo reálne pôsobiť (Nález Ústavného súdu ČR zo dňa 13. októbra 2015, sp. zn.: III. ÚS 3462/14, Uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20CoE 13/2018 zo dňa 24.10.2018). Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 je povinnosťou súdu zisťovať, či sa povinný skutočne rozhodnutiu nepodrobuje a či v prípade, že sa rozhodnutiu nepodrobuje, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže

rozhodnutiu podrobiť, ktorá vstúpila do platnosti a účinnosti 01.07.2016 a predovšetkým reagovala na aplikačné nedostatky slovenskej rozhodovacej praxe. V kontexte uvedeného poukázala na § 372 CMP. Mala za to, že nariadenie výkonu rozhodnutia je v danom prípade predčasné, nedôvodné a v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Otcou označené dátumy nezrealizovania styku neboli uskutočnené z rôznych príčin, ktoré však majú ospravedlniteľné dôvody, ktoré mal súd prvej inštancie pred nariadením výkonu rozhodnutia obligatórne skúmať, napríklad postupom podľa § 379 ods. CMP a nariadiť vo veci pojednávanie. Nevykonaním potrebných úkonov pred nariadením výkonu rozhodnutia súd prvej inštancie spôsobil, že nariadil výkon rozhodnutia, ktoré sa v čase vydania rozhodnutia dlhodobo riadne realizuje a zároveň dáva otcovi zbraň na jej kriminalizáciu, o ktorú sa od roku 2017 všemožne pokúša. Na jej strane nemožno v žiadnom prípade hovoriť o systematickom nerešpektovaní súdneho rozhodnutia, ktoré by odôvodňovalo nariadenie výkonu rozhodnutia. Neumožnenie zopár stykov za 4 roky účinnosti rozhodnutia a ospravedlniteľných dôvodov na strane dieťaťa, navyše za skutkových okolností popísaných vyššie, a za situácie kedy otec celé 4 roky od vydania rozhodnutia ani raz nedodrжал svoje povinnosti vyplývajúce z toho istého rozhodnutia, považovala za nedôvodné a v žiadnom prípade nespĺňajúce zákonné podmienky na nariadenie výkonu rozhodnutia.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril otec, podľa ktorého zo znenia vyhlášky, ale aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 442/2017 vyplýva, že súd je povinný vydať uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia a až následne môže vykonávať úkony predpokladané CMP, na čo reaguje aj § 378 CMP, preto je procesne nesprávne tvrdenie matky, že pred vydaním napadnutého uznesenia mal súd podľa § 379 ods. 1 CMP nariadiť pojednávanie, na ktorom by súd skúmal dôvody, pre ktoré k plneniu povinnosti v zmysle exekučného titulu nedochádzalo. Navyše, zo strany matky dochádza k zamieňaniu si pojmov „pred nariadením výkonu rozhodnutia“ a „pred uskutočnením výkonu rozhodnutia“, pokiaľ ustanovenia 378 a nasl. CMP pracujú s pojmom „pred uskutočnením výkonu rozhodnutia“, t. j. po nariadení výkonu rozhodnutia uznesením. Napadnuté uznesenie považoval za vecne správne. Súd prvej inštancie v bode 13. odôvodnenia napadnutého uznesenia správne konštatoval, že pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia neboli na strane matky zistené ospravedlniteľné dôvody, ktoré bránia v realizovaní styku s maloletým a nezistil dôvody, pre ktoré by maloletý mal nechť stretávať sa s ním. Tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/415/2021 zo dňa 22.12.2021, v ktorom je v bode 10. odôvodnenia uvedené, že maloletý voči pobytu u neho neuviedol žiadne výhrady. Vyjadrenia maloletého sa v prvom rade týkajú spôsobu realizácie styku K. s matkou a nevyplýva z nich jeho negatívny vzťah k nemu. Krajský súd v Bratislave reagoval na pohovor maloletého pred kolíznym opatrovníkom dňa 09.09.2021, ktorý súd prvej inštancie v konaní, sp. zn. 7P/2/2021 vyhodnotil nesprávne ako údajný dôvod pre výrazné obmedzenie styku medzi ním a maloletým. Poukázal na možnosť podania odvolania z taxatívne uvedených dôvodov podľa § 377 ods. 2 CMP, pričom povinná odôvodnila svoje odvolanie tým, že po vzniku exekučného titulu nastali také okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti. Následne v texte odvolania uviedla tak, ako zvyčajne aj v iných súbežne vedených konaniach, že maloletý údajne nemá záujem o realizáciu styku. Odvolacia argumentácia matky nespadá pod ani jeden taxatívne uvedený odvolací dôvod a daná argumentácia by mohla mať (ak vôbec) vplyv výlučne na konanie po nariadení výkonu rozhodnutia zo strany súdu prvej inštancie, nie na zrušenie napadnutého uznesenia odvolacím súdom. Dôvody uvádzané matkou tak nemajú vplyv na posúdenie zákonnosti napadnutého uznesenia odvolacím súdom a nie sú spôsobilé zrušiť napadnuté uznesenie. Povinnou uvádzané tvrdenia ohľadom nezrealizovaných stretnutí s maloletým sú nepravdivé a nepodložené. Dátumy podložil dôkazmi s podrobným popisom nezrealizovaných stretnutí. Jasným príkladom účelových a zavádzajúcich tvrdení matky je nepravdivé obvinenie, že uviedol deň 03.10.2021 ako jeden z dátumov nezrealizovaného styku, keď nikdy tento dátum ako nezrealizovaný styk neuvádzal, pričom poukázal na návrh. K matkou zmareným termínom 12.05.2022 až 15.05.2022, kedy matka zmarila oslavu 10-tich narodenín maloletého v Disneylande v Paríži sa podrobne vyjadril v doplnení návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia zo dňa 07.07.2022 a doložil k tomu dôkazy. Matku 4 mesiace vopred informoval, že dňa 12.05. až 15.05.2022, v rámci času styku s maloletým, oslávi v Disneylande maloletého narodeniny, na ktoré sa spolu s bratom veľmi tešili. Matka ale na deti nebrala žiadny ohľad a oslavu v Disneylande neodovzdaním maloletého zmarila. Dôkazmi podložil, že matka od 04.05.2022 nereagovala na žiadne jeho SMS, ani na výzvu zaslanú cez právnych zástupcov rodičov. Od tohto dátumu matka maloletého úplne izolovala. Jeho a aj brata maloletého (K.), si v telefóne zablokovala. Matka, ktorá nerešpektuje platný rozsudok ani v prípade staršieho syna K., ktorého od januára 2019 v zmysle platného súdneho rozhodnutia v jeho bydlisku z vlastnej vôle nevyzdvihuje. O tomto svojom rozhodnutí spísala s vtedajším zamestnancom kolízneho opatrovníka úradný záznam. Poukázal na posudok PhDr. Igora Obucha č. 12/2021 a jeho aktuálne

doplnenie č. 14/2022, podľa ktorého maloletý je rád v jeho prítomnosti, vo svojom veku nedokáže ešte matke vzdorovať a jeho údajná nechuť sa s otcom stretávať pramení z postoja matky, ktorá ako povinný rodič maloletého miesto prípravy na styk manipuluje, čím uspokojuje svoje potreby, svoje negatívne nastavenie a hnev voči jeho osobe. Pokiaľ matka úmyselne nemarí jeho styk s maloletým, nemanipuluje ho a nevyvoláva v ňom konflikt lojality, potom prebiehajú ich spoločné chvíle pohodovo a absolútne bez problémov.

6. Dňa 23.11.2022 bolo doručené upovedomenie otca o neplnení povinnosti zo strany matky. Uviedol, že po nariadení výkonu rozhodnutia uznesením matka dňa 10.11.2022 a dňa 15.11.2022 neodovzdala maloletého včas, t. j. v čase stanovenom v exekučnom titule. Dňa 10.11.2022 ho matka upovedomila pred vyzdvihnutím maloletého prostredníctvom SMS, aby si po maloletého prišiel až o 18.30 hod., teda skoro dve a pol hodiny po súdom stanovenom čase. Odovzdanie maloletého o dve a pol hodiny neskôr matka v komunikácii dňa 10.11.2022 nijakým akceptovateľným spôsobom nezdôvodnila. Dňa 15.11.2022 matka opäť neodovzdala maloletého na čas, t. j. o 16.00 hod. V SMS komunikácii uviedla, že maloletého odovzdá neskôr, pretože sa maloletý potreboval údajne najesť a navyše z dôvodu, že maloletého v nedeľu dňa 13.11.2022 odovzdal o pár minút neskôr. Maloletého matka odovzdala až o 16.27 hod. Neskoré odovzdávania matka odôvodňuje následne tým, že údajne maloletého odovzdáva neskôr ako v súdom stanovenom čase, preto nie je matka povinná odovzdávať maloletého načas. V tejto súvislosti uviedol, že ak niekedy maloletého odovzdal o pár minút neskôr, bolo to z dôvodu nepredvídateľnej dopravnej situácie, maloletého nikdy neodovzdal neskôr úmyselne tak, ako to aktuálne robí matka. Vzhľadom na vzdialenosť bydlísk rodičov v meste E. je nútený vozovať maloletého k matke autom (z L. prípadne z E.), čo niekedy spôsobuje niekoľkominútové meškanie s odovzdaním maloletého, keďže nedokáže ovplyvniť dopravnú situáciu v podvečerných hodinách v E.. Matka má ako povinný rodič v zmysle exekučného titulu povinnosť maloletého odovzdávať riadne a včas. Uvedené má zabezpečiť, aby rodič, ktorému nebol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, mohol s maloletým tráviť čo najviac zo súdom stanoveného rozsahu času. Ako však vyplýva z SMS komunikácie, matka úmyselne maloletého neodovzdáva včas, odovzdáva ho úmyselne s oneskorením, pričom takéto porušenie povinnosti zľahčuje tým, že aj on niekedy o pár minút neskôr odovzdal maloletého matke. Treba zdôrazniť, že maloletý sa na pobyt u neho tešil, mal preto pre neho naplánovaný program. Matka teda úmyselne neplní povinnosť uloženú jej exekučným titulom, hoci bola o následkoch dobrovoľného neplnenia náležite zo strany súdu poučená.

7. Dňa 15.12.2022 bola doručená súdu prvej inštancie reakcia matky na podanie otca, v ktorej uviedla, že otec nerešpektuje prania a ani názor maloletého, ktorého vracia svojvoľne v neskorších časoch s rôznymi výhovorkami, pričom konkretizovala kedy maloletého odovzdal s meškáním. Dňa 27.11.2022 ju otec klamal o zdravotnom stave maloletého, že má horúčku 38,6 stupňa, namerala mu však teplotu 37,8 stupňa, ktorým odôvodňoval, že si svojvoľne ponechá maloletého nad rámec rozhodnutia. Nakoniec si musela ísť po maloletého sama. Podľa vyjadrenia maloletý tam ostať nechcel a bol rád, že po neho prišla. Otec jej taktiež nevychádzal v ústrety s 3 mesačným odstupom, napriek tomu, že aj po negatívnej medializácii, mu opakovane vymenila dni s maloletým tak, ako žiadal.

8. Dňa 16.12.2022 bolo doručené podanie otca, v ktorom uviedol, že sa snažil maloletého neohroziť presúvaním do inej domácnosti. Matka na presune trvala a pre maloletého prišla. Maloletému meral horúčku v inom čase ako matka, ráno však lekáre potvrdila horúčku maloletého až 39 stupňov. V mesiacoch október a november mu matka odmietla maloletého odovzdať a ani mu nedovolila ho prísť pozrieť z dôvodu alergie, no styk mu nenahradila a neumožňuje mu ani účasť na vyšetreniach maloletého. Meškanie pri odovzdaní bolo z dôvodu nehody na diaľnici v zahraničí či z dôvodu kolón. Nezrealizované stretnutia s maloletým mu neumožnila si nahradiť. Tvrdil, že maloletý sa matky bojí a chcel by u neho zostať dlhšie.

9. Matka v návrhu zo dňa 15.12.2022 žiadala o zastavenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania pod sp. zn. 2P/13/2022, ako aj otcom tvrdených skutočností zo zápisnice z pojednávania kedy uviedol, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 18P/115/2017–1502 zo dňa 21.04.2022 nadobudol vo výroku o rozvode právoplatnosť, v dôsledku čoho už súd v konaní nemá o čom rozhodovať, lebo aktuálne už platí nová úprava na čas po rozvode manželstva. Výroková časť rozsudku viaže trvanie rozhodnutia na čas „do rozvodu manželstva“ a nie „na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva“, ktorú podmienku považuje za splnenú. Vzhľadom na uvedené teda exekučný titul, ktorého výkon rozhodnutia bol nariadený uznesením č. k. 1Em/3/2021-86 zo dňa 27.07.2022 zanikol, a teda od nej už nemožno

vymáhať ani uloženú povinnosť. Otec by si mal za splnenia podmienok podať nový návrh na výkon rozhodnutia, podľa nového exekučného titulu, ktorý sám na súde zadefinoval, a to rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 18P/115/2017-1502 zo dňa 21.04.2022.

10. Otec vo vyjadrení k návrhu matky na zastavenie konania uviedol, že v konaní vo veci samej, sp. zn. 2P/13/2022 jeho právna zástupkyňa uviedla len, že je otázna príslušnosť Okresného súdu Bratislava I v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu, keďže výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 18P/115/2017 o rozvode manželstva je právoplatný, a teda nie je daná príslušnosť Okresného súdu Bratislava I riešiť pomery k maloletému na čas do rozvodu. Navyše, podanie návrhu matky v konaní vo veci samej sp. zn. 2P/13/2022 nie je v súlade so zásadou hospodárnosti, keďže sa vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu pomerov k maloletým na čas po rozvode. Z návrhu matky nie je jasné, aké konkrétne okolnosti mali nastať, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti, keďže v návrhu poukazuje výlučne na jeho argumentáciu v konaní vo veci samej vedenej pod sp. zn. 2P/13/2022 a neuvádza, že došlo k naplneniu dôvodu podľa § 390 písm. d) CMP. Matkou uvádzané skutočnosti nespádajú pod ňou uplatnený dôvod, preto jej návrh považoval za účelový, nedôvodný, založený na nesprávnej interpretácii jeho argumentácie v konaní vo veci samej, sledujúc úmysel matky docieľiť nemožnosť vynútenia si plnenia povinnosti odovzdávať maloletého riadne a včas.

11. Matka v podaní zo dňa 30.06.2023 poukazovala na chorobu maloletého od nedele noci 25.06.2023, maloletý otca informoval o nepriaznivom zdravotnom stave s tým, že po neho v utorok 27.06.2023 o 16.00 hod. nemá chodiť, ale otec maloletému v deň styku účelovo nezdvíhal telefón, preto mu maloletý nahral hlasovú správu, kde ho informoval že je chorý a žiadal ho, aby pre neho zbytočne nechodil, lebo chce ostať doma. Otec sa napriek tomu o 16.00 hod. dostavil po maloletého a oboch ich približne hodinu neúnavne atakoval telefonátmi, SMS správami, ktorými sa dožadoval „svojich práv na styk s dieťaťom“. Namiesto toho, aby maloletému poskytol kľudový režim, ju doslova šikanoval desiatkami správ a telefonátov, kde sa nástojčivo domáhal odpovedí na množstvo otázok, ktoré boli v danej chvíli vzhľadom na situáciu úplne nepodstatné a adresoval jej množstvo ďalších požiadaviek, ktorým sa popri starostlivosti o choré dieťa musela venovať. Otec ich neustále atakoval, spochybňoval jej starostlivosť a dožadoval sa prevzatia maloletého, aby s ním šiel na urgentný príjem, hoci o neho bolo postarané, bol pod dohľadom lekára s nastavenou liečbou. Hneď v pondelok ráno telefonicky kontaktovala pediatričku o stave maloletého, pediatrička ju inštruovala ako má postupovať. Maloletý bol od pondelka sledovaný pediatrom o čom otec vedel pretože kontaktoval pediatričku. Predložila popis udalostí ako aj lekársku správu a komunikáciu s pediatričkou. Poukázala na meritórne rozhodnutie vo veci rozvodu a ÚPP na čas po rozvode manželstva, v konaní sp. zn. 20CoP/122/2022, preto je úprava rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.11.2018 sp. zn. 3P/101/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.11.2019, sp. zn. 11CoP/140/2019 vyčerpaná a nahradená rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.04.2022, sp. zn. 18P/115/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.6.2022, sp. zn. 20CoP/122/2022, z ktorého dôvodu žiadala konanie zastaviť. Následne doplnila, že maloletému bola diagnostikovaná infekčná choroba – salmonelóza. Otec opätovne narúšal maloletému liečebný režim, spochybňoval matku, dožadoval sa „kontroly“ a preverovania si každej informácie, dokonca ju udal na ÚPSVaR pre zanedbanie starostlivosti o dieťa.

12. Dňa 04.07.2023 bolo súdu prvej inštancie doručené upovedomenie otca o neplnení povinnosti zo strany matky, pretože mu dňa 27.06.2023 maloletého neodovzdala z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu, avšak mu neposkytla žiadne informácie o zdravotnom stave, nenavštívila s ním ani pohotovosť. Dňa 29.06.2023 sa mu javil maloletý po zdravotnej stránke úplne v poriadku, cítil sa dobre. Taktiež mu neumožnila si nezrealizovaný styk nahradiť. Mal za to, že maloletý nebol v takom zdravotnom stave, ktorý by mu neumožňoval prevoz do jeho domácnosti. Navrhol, aby súd uskutočnil výkon rozhodnutia jedným zo spôsobov uvedených vo výroku II. napadnutého uznesenia.

13. Krajský súd, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

14. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd v okolnostiach prípadu nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu jeho záverov. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožňuje, preto postačuje, ak sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzí na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a zaujme stanovisko k odvolacím dôvodom matky.

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

18. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

19. Podľa § 377 ods. 3 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

20. Pokiaľ má byť zachované základné právo maloletého na starostlivosť zo strany oboch rodičov, je nevyhnutné, aby maloletý mal zabezpečený pravidelný styk s oboma rodičmi. Ak jeden z rodičov druhému rodičovi styk s dieťaťom opakovane neumožňuje, je legitímne, že sa druhý rodič realizácie rozhodnutím súdu priznaného styku domáha. Výkon vykonateľného rozhodnutia súdu je súčasťou ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré zahŕňa aj možnosť núteným spôsobom proti vôli povinného realizovať súdom uloženú povinnosť, ktorá nebola splnená dobrovoľne.

21. V danom prípade je exekučným titulom, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 3P/101/2017-2453 zo dňa 16.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/140/2019-3534 zo dňa 19.11.2019, právoplatným dňa 07.01.2020, priznané otcovi právo styku s maloletým dieťaťom, protipólom ktorého (práva) je povinnosť matky, v osobnej starostlivosti ktorej sa dieťa nachádza, dieťa na styk pripraviť a v súdom stanovený čas ho otcovi odovzdať.

22. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je mimosporovým konaním, ktoré je upravené v štvrtej časti CMP. Podrobnosti predmetného konania bližšie upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z. v platnom znení, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Napriek tomu, že výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje od štandardného vykonávacieho konania na peňažné alebo nepeňažné plnenie zjavné odlišnosti. Rozhodujúcou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba - maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania (Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1009).

23. Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu je možné odôvodniť len dôvodmi, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 377 ods. 3 CMP teda tým, že exekučný titul nie je vykonateľný (pozn. „môže ísť o dôvody formálnej nevykonateľnosti alebo materiálnej nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia, pri materiálnej vykonateľnosti pôjde o neurčitosť výroku, označenia účastníkov, lehoty na plnenie, príp. iných, pre výkon rozhodnutia podstatných údajov).

24. Pri formálnej vykonateľnosti pôjde o to, že rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo vykonateľnosť, napr. pre nesprávne doručenie, pre nesprávne právne posúdenie vykonateľnosti súdom a pod. - Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034, obdobne nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 41/2011 - 31 zo dňa 03.05.2011) alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili

zánik uloženej povinnosti (pozn. dôvodom môže byť napr. to, že došlo k splneniu povinnosti alebo že oprávnená alebo povinná osoba zomrela, dôvodom môže byť aj zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom - Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034) s tým, že tieto odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 3 CMP). Vymedzenie týchto špecifických odvolacích dôvodov vyjadruje podľa právnej teórie rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. (Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034).

25. Odvolací súd sa preto v rámci prieskumu napadnutého rozhodnutia zameril výlučne, len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania.

26. Podstatnou odvolacou námietkou zo strany matky bola skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nepreskúmal, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré neprebíha styk otca s maloletým podľa exekučného titulu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých), spochybňovala procesný postup súdu prvej inštancie po podaní návrhu otca na výkon rozhodnutia a súčasne argumentovala odmietavým postojom maloletého k stretávaniu sa s otcom.

27. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého uznesenia o nariadení výkonu exekučného titulu a samotný odmietavý postoj maloletého k otcovi nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, teda uvedené nemožno subsumovať pod špecifický odvolací dôvod týkajúci sa predmetnej veci, t. j. že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti.

28. K odvolacím námietkam matky však odvolací súd dáva do pozornosti, že v rozpore s názorom matky, pritom na splnenie tejto jej povinnosti nepostačuje, že uskutočneniu styku maloletého s otcom nebráni a že maloletého do styku nenúti avšak tento ho odmieta. Matka musí maloletého na stretnutia s otcom motivovať a pripravovať, pričom príprava musí spočívať aj v pôsobení na maloletého, a to nie len krátkodobo pred stanoveným časom styku, aby otca vnímal pozitívne, vedel, že stretnutia s ním mu môžu byť prínosom, a aby im preto bol prístupný. Povinná jednoducho nemôže nerealizovanie styku vysvetliť odmietaním či nechcením maloletého stretnúť sa so svojím otcom, a takto prenášať zodpovednosť za nerealizovanie styku na maloletého. Ako matka je povinná maloletého na styk s otcom psychicky pripraviť tak, aby jeho prípadné negatívne nastavenie voči otcovi odstránila a vzbudila v ňom záujem a ochotu stráviť s otcom súdom vymedzený čas. Matka tak môže a aj musí prispieť k zdravému a harmonickému vývoju maloletého práve tým, že zaujme vecný a racionálny prístup k budovaniu vzťahov otca s maloletým. Rozhodovanie o styku s otcom s ohľadom na vek maloletého a s ním súvisiacu (ne)schopnosť objektívne chápať význam rodinných vzťahov a svoj vlastný záujem v tomto smere, odhliadnuc už od jeho ovplyvnenia postojmi rodiča, v starostlivosti ktorého sa nachádza, nemožno ponechať na maloletého. Jeho právom je vyjadriť svoj názor vo veci, ktorá sa ho bezprostredne dotýka, posúdenie, či je styk s rodičom v záujme maloletého, je však na súde, ktorý musí vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti prípadu.

29. Matka v odvolaní odkazuje na viaceré ustanovenia o záujme a právach maloletého dieťaťa. Právo dieťaťa na rovnocenný a rovnoprávny vzťah k obom rodičom môže byť však porušené len vtedy, keď rodič ohrozuje život alebo zdravie dieťaťa, čo sa však v danom prípade na strane otca nepotvrdilo. Matka namietala, že súd prvej inštancie neskúmal ospravedlniteľné dôvody na strane maloletého a mal na jeho preskúmanie v konaní nariadiť pojednávanie.

30. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.10.2023, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

31. Odvolací súd tu však poukazuje na stanovisko Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej aj ako „kolízny opatrovník“), ktoré poskytol na základe Žiadosti o poskytnutie súčinnosti súdu prvej inštancie zo dňa 08.11.2021. Matka počas stretnutia uviedla, že nikdy nemala úmysel sa nepodrobovať rozhodnutiu, akceptovala styk maloletého s otcom, ktorý sa realizoval. Maloletý začal odmietať styk s otcom, aj keď ho matka na styk riadne pripravovala a motivovala, odovzdávania boli čoraz problematickejšie, ale styk sa vždy realizoval. O skutočnosti, že syn nechce k otcovi chodiť na tak dlhú dobu matka informovala aj otca, ktorý uvedené nechcel akceptovať. Matka sa snažila s otcom dohodnúť na úprave styku v takej podobe, aby styk vyhovoval maloletému. Zároveň mala informovať otca, že maloletý je pred stykom nervózny, plačlivý, podráždený a žiada ju, aby k otcovi nemusel ísť na dlhú dobu. Podľa vyjadrenia matky aj sám maloletý otcovi mal uviesť, že nechce k nemu chodiť v takom širokom rozsahu. Tieto tvrdenia mali zakladať dôvody na iniciovanie konania o zmenu úpravy styku otca s maloletým. Okresný súd Bratislava I. uznesením č.k. 7P/2/2021-297 zo dňa 14.10.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa so synom stretávať počas bežného roka každý kalendárny týždeň v utorok a štvrtok v čase od 16.00 do 19.00 hod. s tým, že po skončení styku ho odovzdá v bydlisku matky. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase otcovi odovzdať. Neodkladné opatrenie bolo nariadené do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 18P/115/2017. Matka kolízному opatrovníkovi uviedla, že styk otca s maloletým sa realizoval pravidelne, keď sa styk nezrealizoval bolo to vždy z dôvodu, že maloletý odmietal na styk s otcom ísť. Maloletého motivovala, aby s otcom šiel, pripravovala ho na styk. Následne sa rozhodla jeho pranie rešpektovať. Maloletému prišlo nespravodlivé, že on musel ísť k otcovi, keď nechcel, pričom jeho brat K. do domácnosti k matke nechodil. Následne Krajský súd v Bratislave uznesením sp.zn. 11CoP/415/2021 zo dňa 22.12.2021 zmenil uznesenie č.k. 7P/2/2021-297 zo dňa 14.10.2021, tak že návrh na neodkladné opatrenie zamietol.

32. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa nemôže podrobovať rozhodnutiu. V napadnutom uznesení sa súd prvej inštancie s pojmom ospravedlniteľné dôvody vysporiadal riadne, keď uviedol, že za ospravedlniteľné dôvody nepodrobenia sa súdy považujú napríklad kalamitu, nepriaznivú dopravnú situáciu, nepredvídateľnú chorobu dieťaťa či rodiča, výnimočne pracovné povinnosti povinného rodiča. Za ospravedlniteľný dôvod na strane povinného rodiča, možno uznať aj prípad v rámci konania o výkone rozhodnutia o styk, ak súd zistí, že maloleté dieťa sa odmieta stretávať s oprávneným rodičom, avšak táto nechť maloletého stretávať sa s oprávneným rodičom spočíva aj alebo iba v osobe oprávneného rodiča. Odmietanie maloletého z dôvodov, ktoré nespočívajú na strane oprávneného rodiča preto nemožno kvalifikovať ako ospravedlniteľné dôvody tak, ako uviedla matka v odvolaní.

33. Podľa § 374 CMP, účinného do 30.12.2022, pojednávanie netreba nariaďovať.

34. Matka ďalej namietala, že súd prvej inštancie mal nariadiť vo veci pojednávania.

35. Odvolací súd poznamenáva, že v zmysle § 374 CMP účinného do 30.12.2022, pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať a to ani vzhľadom na dodržanie zásady hospodárnosti konania, nakoľko už zo súčinnosti kolízneho opatrovníka mal okresný súd preukázané dôvody neuskutočňovania styku otca s maloletým.

36. Na záver odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že v záujme dieťaťa spravidla je, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov, kde každý z nich poskytuje dieťaťu láskyplnú starostlivosť a každý svojim dielom prispieva k osobnostnému vývoju dieťaťa. Preto akékoľvek obmedzenie tohto aspektu rodinného života musí byť riadne a starostlivo odôvodnené, teda musí sledovať legitímny cieľ najlepšieho záujmu dieťaťa a byť tomuto cieľu primerané. Základným zmyslom starostlivosti rodičov o dieťa musí byť vždy záujem dieťaťa (čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa). V tomto ohľade všeobecne platí, že súdne konanie má byť vedené a prijaté opatrenia majú byť vykonávané vždy v najlepšom záujme práva dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

37. Odvolací súd posúdil tiež návrh matky na zastavenie konania, podaný počas odvolacieho konania, ktorý odôvodnila skutočnosťami tvrdenými otcom podľa zápisnice z pojednávania zo dňa 12.12.2022 v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/13/2022 a vznikom nového exekučného titulu, a to rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 18P/115/2017-1502 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/122/2022-2175 zo dňa 12.06.2023. Podľa matky exekučný titul, ktorého výkon

rozhodnutia bol nariadený uznesením č. k. 1Em/3/2021-86 zo dňa 27.07.2022 zanikol, a teda od nej už nemožno vymáhať ani uloženú povinnosť a otec by mal podať nový návrh na výkon rozhodnutia, podľa nového exekučného titulu. K týmto argumentom odvolací súd dodáva, že Okresný súd Bratislava V (v súčasnosti Mestský súd Bratislava II) rozsudkom č. k. 18P/115/2017-1502 manželstvo matky a otca rozviedol, v tom čase maloletého K. zveril do osobnej starostlivosti otca a určil matke výživné vo výške 400,- eur mesačne, ktoré je povinná platiť do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca maloletého. Maloletého F. zveril do osobnej starostlivosti matky, určil otcovi výživné na maloletého F. vo výške 800,- eur mesačne, ktoré je povinný platiť vopred k rukám matky do 15. dňa kalendárneho mesiaca. Zároveň styk otca s maloletým F. upravil nasledovne: od piatku v každom nepárnom kalendárnom týždni od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod, kedy si dieťa otec prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky. Otec v piatok ráno počas realizácie styku zabezpečí odovzdanie maloletého F. do školského zariadenia do 07:45 hod. V prípade, že maloletý v určený deň školské zariadenie nenavštívi, je miestom odovzdania miesto bydliska matky; od utorka v každom párnom kalendárnom týždni od 16:00 hod. do stredy v každom párnom kalendárnom týždni o 07:45 hod. kedy si dieťa otec prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá v školskom zariadení. V prípade, že maloletý v určený deň školské zariadenie nenavštívi, je miestom odovzdania miesto bydliska matky. Ďalej upravil styk otca s maloletým F. počas školských prázdnin nasledovne: počas jarných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod., počas Veľkonočných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa veľkonočných prázdnin do 18:00 hod., počas letných prázdnin v každom roku od 16.07. od 10:00 hod. do 30.07. do 18:00 hod. a od 16.08. od 10:00 hod. do 30.08. do 18:00 hod., počas jesenných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 18:00 hod., kedy si otec dieťa prevezme v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá matke v mieste bydliska matky. V čase Vianoc a zimných prázdnin: od prvého dňa prázdnin od 10:00 hod. do 21.12. do 17:00 hod., kedy si otec prevezme maloletého F. v určenom čase, v mieste bydliska matky a po skončení styku maloletého odovzdá matke v mieste bydliska matky, od 26.12. od 10:00 hod. do 27.12. do 18:00 hod., kedy si otec maloletého F. preberie v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá matke v mieste bydliska matky. V každom nepárnom roku: od 24.12. od 17:00 hod. do 25.12 do 18:00 hod., kedy otcovi maloletého F. na styk odovzdá matka v mieste jeho bydliska a po skončení styku maloletého odovzdá matke otec v mieste jej bydliska, od 28.12. od 10:00 hod. do 31.12 do 18:00 hod. a od 01.01. od 10:00 hod. do konca zimných školských prázdnin kedy si otec maloletého preberie v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku ho odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matka dieťa na styk s otcom náležite pripraví. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh otca a návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletým deťom zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 20CoP/122/2022-2175 zo dňa 12.06.2023 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že matka maloletého je povinná na čas po rozvode manželstva platiť výživné na maloletého K. sumou 500,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca. Matka je povinná zaplatiť ročné výživné na maloletého K. za obdobie od 28.06.2022 do 31.05.2023 vo výške 1 110,- eur k rukám otca do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zverení maloletého F. do osobnej starostlivosti matky potvrdil. V časti určenia výživného na maloletého F. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že otec je povinný na čas po rozvode manželstva platiť výživné na maloletého F. sumou 550,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky. V časti úpravy styku otca s maloletým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým F. s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom nepárnom kalendárnom týždni od štvrtka od 16.00 hod. do nedele do 19.00 hod., s tým, že otec si prevezme maloletého v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho odovzdá v mieste bydliska matky a v každom párnom kalendárnom týždni od utorka od 16.00 hod. do stredy do 7.45 hod., s tým, že otec prevezme maloletého v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho odovzdá v školskom zariadení. V prípade, že maloletý v určený deň školské zariadenie nenavštívi, je miestom odovzdania bydlisko matky. Rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým F. počas školských prázdnin a sviatkov nasledovne: počas jarných prázdnin v každom nepárnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.; počas Veľkonočných prázdnin v každom párnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.; počas letných prázdnin v každom roku od 16.07. od 10.00 hod. do 30.07. do 19.00 hod. a od 16.08. od 10.00 hod. do 30.08. do 19.00 hod.; počas jesenných prázdnin v každom nepárnom roku od prvého dňa prázdnin od 10.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.; počas vianočných prázdnin v každom párnom kalendárnom roku od prvého dňa prázdnin

od 10.00 hod. do 25.12. do 10.00 hod. a od 26.12. od 17.00 hod. do 28.12 do 17.00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 25.12. od 10.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. a od 28.12. od 17.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod.; s tým, že otec maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a maloletého v určených dňoch a časoch otcovi odovzdať. V zostávajúcom rozsahu o zamietnutí návrhov matky a otca rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho a prvoinštančného konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky však uznesením sp. zn. 7CdoR/2/2024 zo dňa 28.02.2024 rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/122/2022-2175 zo dňa 12.06.2023 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave ako súdu príslušnému na rozhodnutie. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7CdoR/2/2024 zo dňa 28.02.2024 nadobudlo právoplatnosť dňa 09.04.2024, preto konanie nie je právoplatne skončené, t. j. neexistuje nový exekučný titul. Odvolací súd zároveň poukazuje aj na § 390 ods. 2 CMP, v zmysle ktorého, ak bol exekučný titul právoplatne zmenený, súd pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia, ak je to možné s ohľadom na povahu zmeny, a ak s tým oprávnený súhlasí.

38. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd nezistil žiaden dôvod pre vyhovie odvolaniu matky maloletého, konštatoval správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie a napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol :o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).